

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. Inserțiuni: De un șir peti 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Toastul Calicului la banchetul adunării generale a asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român dela Brașov.

Domnilor și Dómnelor!

Domnul Dr. Neagoe și-a ridicat păcharul în onórea reprezentanților presei române. Este deci prea natural, că urmez eú la rând, pentru-că eú sum redactorul Calicului, și prin urmare eú represent calicia presei române din Austro-Ungaria. Rog însă pe Domnul președinte al asociațiunei nóstre, ca să nu se supere, decă-i voiú contradice vederile domnii sale exprimate în cuvântarea de deschidere, despre inființarea asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român. Ear D-vóstră Domnilor și Dómnelor se nu ve pară paradox, decă ve voiú spune, că Andreiú Murășan, și nime altul, e creatorul asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român. Nu Domnilor și Dómnelor, pentru-că eú adevěr ve vorbesc, nu paradoxe! Andreiú Murășan a strigat cu puternica lui voce: „Destéptă-te Române“! Românul, care după ce a dormit destul, de regulă se deștéptă, a auđit

glasul lui A. Murășan, s'a deșteptat și urmarea naturală a fost înființarea asociațiunei pentru literatura și cultura poporului roman.

Nime altul Domnilor și Dómnelor nu putea înființa această asociațiune așa precum e, decât A. Murășan. Asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român e prima instituțiune națională română fără deosebire de reve-réndă, și poesiile lui A. Murășan ne dovedesc, că-n peptul acestui poet a bătut inima întregii națiuni române, fără deosebire de preoteasă.

Décă, Domnilor și Dómnelor, în decurs de 22 de ani, decând există asociațiunea noastră, n'am fi făcut alt progres în cultură, cū ași fi mulțămît chiar și numai cu faptul, că avem o instituțiune națională, fără deosebire de crâșnic, pentru că faptul acesta în sine dovedește cultură!

Noi am făcut însă și progrese. De aceea n'avem se ne temem, că Kállay ne va face mare c ncurință cu exportul de cultură din Budapesta către Orient. Neci se ne dóră capul, că Papa, înființând în Bucuresci o societate de asigurare pentru sufletele arse, ne va înneca în cultura lui „Non possumus“ !

Am făcut progrese în tóte ramurile activității omenești : în economie, în arte, în sciință, în literatură etc. Permiteți-mi se ve daū câteva exemple :

Acum 21. de ani am călătorit la Brașov cu cai, est an am venit cu calea ferată la Brașov și am rămas cu caii. Firește nu noi am zidit calea ferată, dér avem și noi meritele noastre, pentru-că noi plătim acțiionarilor călei ferate acele 5%, pe cari statul li lea garantat pe socoteala noastră. Acum 21 de ani n'a-veam cu ce se ne plătim oficialii asociațiunei noastre. Dam la primul secretariū numai 300 fi. Ađi, după cum arată bugetul,

fi dăm 667 fi. dăr leafa din anul trecut i-o remănem est an datori pentru-ca la anul viitoriū se nu i-o plătim. — Acum 21 de ani, când trăia încă A. Mureșan și deștepta pe români, ca se arunce jugul, erau încă o mulțime de Romani, cari avêu câte șesă boi la jug: Ađi aū remas cu jugul! Nu-i esta progres economic?

Acum 21 de ani, literatura noastră, ca se nu-și tocescă tălpile, porta potcove. Ađi umblă despotcovită. Blăjenii aū plecat cu literatura înnainte. Sibienii, apucându-se de code, a luat'o înnapoi. Dăr me rog: Lăsați-i se mērgă, că s'or întâlni ei undeva. De nu s'or întâlni airea, sigur se'ntălnesc acolo, unde și-a dus nutul iapa. Nu-i esta progres în literatură?

Ce putem produce în arte, ați veđut la concertul d'asēră. Altcum poftim a ve uita cum facem prin Bănat teatru național, precând deputați noștri jócă comediile naționale în dieta din Budapesta! Nu-i esta progres în arte?

Posedem firește, după cum ne-a spus Domnul Președinte în cuvântul seū de deschidere, și indiviđi de aceia, cari prețuiesc carnea de vită mai pre sus decât artele și nu'ți daū un biftec pentru tôte simfoniile lui Bethofen, dăr și asta-i un folos, pentru-că ni se ridică boii în preț!

Ce progrese am făcut în sciințe, v'ați putut convinge din raportul general al comitetului asociațiunei nōstre. Prin acela vi s'a spus, că de 14 ani am lucrat la o academie de drepturi, până-ce am ajuns, ca se ne apucăm de adibuche. Și încă până acum nu se vede tōtă lumina, ce cugeță a produce comitetul nostru central prin prefacerea academieii de drepturi într'o scolă de ađibucheri. Onoratul nostru comitet central are se'și căștigi prin atari convertiri pentru împrăștierea luminei asemenea merite, ca acel membru al asociațiunei nōstre, care, după-ce i s'a stricat un ghiam la ferestă, și-a lipit diploma de membru

în locul ghiamului și s'a bucurat în odaie de lumina Țilei.
Nu-i esta progres în științe?

Chiar și frații Brașoveni au făcut progrese. Și ei s'au deșteptat și s'au convins, că A. Mureșan a zăcut 20. de ani destul în Tocile!

Așa Domnilor și Dómnelor, progresul nostru dela înființarea asociațiunei transilvane, nu se poate tăgădui. Noi ne putem uita hodiniți în viitoriul nostru și fără stațiunile meteorologice ale domnului Dr. Alexi.

Dér mai era se trec cu vederea un progres esențial: Progresul ce l'am făcut dela nascerea asociațiunei noastre în joc. Cine nu cunoște balurile dela adunările generali ale asociațiunei transilvane? Acestea sânt atât de vestite, încât se ȳce, că dumnezeița jocului, madama Terpsichore, 'și face cu degetul o găurice prin ceriū și se uită cu multă satisfacțiune, cum jócă Românii la balurile asociațiunei noastre. Și asta-i bun semu Domnilor și Dómnelor. Stremoșii nostri jucând a întemeiat Roma. Așa și noi, căroro singur jocul ne-a mai ramas nemărginit, jucând ne vom crea viitoriul. De aceea béți cu mine un păchar de vin Domnilor și Dómnelor, pentru-ca noi dimpreună cu frații, cari au strébătut Carpații, ca se ia parte la festivitățile noastre, jucând hora, se ne creăm viitoriul dorit. —

Doină din Gherla.

Doină, doină și-o doiniță	Doină, doină cu rēvaș
De ași avé o copiliță	De ași avé un copilaș
O ași da la călugărițe	I'ași trimite la oraș
Și o ași face Szaboiță	Și l'ași face Szabo-aș
Doină, doină, doiniță fă!	Doină, doină, doiniță fă!

Doină, doină și-o doiniță
De ași avé o cruciuliță
N'o ași da la ori ce boă
Ci trântorelui Szaboă

Doină, doină, doiniță fă!

Că decând el a intrat
În Armenescul palat
Tot mereu-și sfarmă capul
Să nu supere pe dracul

Doină, doină, doiniță fă!

Doină, doină cântec drag
De ași avé un băt de fag
Se decorez peste cap
Pe pravoslavnicul țap.

Doină, doină, doiniță fă!

Frunță verde, frunță alésă
Să mă chieme Mironésă
Scóte-ași Saboulă din casă
Și pre mândra-i jupânésă

Doină, doină, doiniță fă!

Și-ași chiema vre-o șapte popi Someșel, apă domólă
Și pe atâța protopopi
Se róge pe D-đieă
Se scóță duhul cel reu!

Doină, doină, doiniță fă!

Đinișóră cu colan,
De ași fi-n Gherla' căpitan
Scóte ași din ea, Měi vecine,
Pre toți cari ne fac rușine

Doină, doină, doiniță fă!

Și i-ascóte și cu alaiă
Și ași aprinde putregaiă
Și balega-n urma lor
Ca-n urma locustelor

Doină, doină, doiniță fă!

Doină, doină, cânt mereu
De ar da bunul D-đieă
Se tremure Carpații
Se piéră renegații!

Doiniță fă!

Doină, doină, glas de jale,
Strigați din deal și din vale:
Tună dómuc-n tēu și-n baltă
Și-n renegați câte odată!

Doină, doină, doiniță fă!

Tună dómne, tună-n tēu,
Szabo, și-n neravul seă!
Tună și-n dușmanii mei,
Szabo, și-n căteii tēi!

Doină, doină, doiniță fă!

Facete-ai négră cernélă
Se ne cernim Szabo-ul
Se-l cunóscă tot omul

Doină, doină, doiniță fă!

Doină, doină cu amar
Adă dómne foc și jar
Și pârleşce pe mișei
Chiar cum ne pârlesc și ei!

Doină, doină, doiniță fă!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da!
Dina, dina, da!

Sus Mărcuț că doi crețari
Ți-or da frații Cămpenari,
Că aū bani cu ridicata
Și-ți vor da și ție plata,
Cum daū la o dăscăliță
Ce nu merită-o groșiță.
Ție, că le faci pe plac
Ți-or da mai bine d'un drac.
Sus Marcule sus și sus
Că eū am ceva de spus

La frații mei la mocani
Se nu-nprăstie cei bani.

Măi mocani! Măi țiopêrlani?
Măi voinici și măi romani!
Nu mai dați voi patru sute
La o crișiană desculță. —
Nui desculță de păpuci
Nu, de aceia are mulți,
D'ai desculță de sciință
Și de buna cuviință.

Ați potut'o observa
 Mai nainte de asta,
 Că pe copilele vóstre
 Nu le-nvătă de pe carte,
 Ați potut ca să vedeți
 Cum se nită cu despreț
 La voi Cămpenari cu rost
 Ce vreți s'alungați din post. —
 Nu știți voi că bunul Gall
 Ortodoxul Cardinal
 Pe căi sucite și'ntorse
 Dela Consistoriu îi scóse
 Decretul de întărire,
 Cu care-ntr'a ei orbire
 Crede că voi toți și tóte
 Din Cămpeni n'o poteți scóte.
 S'a dus numai pe puțin
 La tatăl seú cel bătrân,
 La popa de nuscii unde
 Care-i e tată de frunze.
 De aci încă vedeți
 Ce odor sdravén aveți,
 Pre copila desfrânărei
 Pre muerea depravărei.
 Dela așa crescătóre
 N'asteptați înaintare,
 Căci nu póte ca s'o facă
 Décă ea nu scie carte.
 Fiți voinici precum a-ți fost
 Și mio aruncați din post
 Nu țineți în al vost sin
 Șerpi, ce mușcă și-nvenin.

Sus Mărcuț și ér așa,
 Că mai am de ășis ceva
 Cătră Consistoriul domn
 Preste-a Cămpenilor fond:
 Măi Domnule Consistoriú!
 Fii cu noi îndurătoriú
 Iane glóba de pre cap
 Care cu ne drept ne ai dat.
 Eú mă mir de D-Ta
 Cum de dai tu diploma
 La ómeni proști, necăliți
 Ne-nvețați ne iseușiți
 Care nice pre departe
 N'aú cunoscință de carte,
 Și nici prin minte le trece
 Cum pre băeți se-i invețe,
 Eú cred însă că ești bun
 Și vei face cum-ți spun
 Vei delătura din scólă
 Pre o lipiciósă bólă
 Și vei lăsa ca se vie
 Leac și bună doftorie,
 Căci de nu of! Vai 'ți spun
 Suntem tare p'un răú drum
 Facem progres ca și racul
 De se miră chiar și dracul,
 Ba și Trefort e-n mirare
 De naintarea pre care
 Crescătórea din Cămpeni
 O-mprăștie-ntre munteni.

Cercurariul.

● epigramă.

- „Un X . . . pretins poet — acum
 „S'a dus pe cel mai jalnic drum . . .
 „L'ași plânge, dacă în balamuc
 „Destinul seü n'ar fi mai bun,
 „Că-ci până eri a fost năuc
 „Și nu e ađi decât nebun!

Al. A. Macedonski.

Acéstă epigramo-infamie s'a adresat de Al. A. Macedonski vestitului poet național Eminescu, care fu lovit de alienațiunea mentală.

Eü nu cunosc pe Domnul Al. A. Macedonski în persónă, nu știü neci unde și-a făcut studiile și și-a câștigat cultura inimei, încât mi'l pot însă inchipui din stilul epigramei de sus, fi gratulez. Pe el nu'l va ajunge sörtea lui Eminescu, pentru-că lumea acésta așa-i întocmită, încât nime nu póte perde, ceea ce n'are. Ce folos însă c'am perduť pe Eminescu ș'am remas cu Macedonski; c'un individ, care începënd a'și mäsura impertinența cu metrul, mai curënd móre decât gatä?!

Domnule Macedonski! Când te mai unfi ca brósca și cânti epigrame, aruncä-te — te rog — într'un lac!

Calicul.

Urzică Scandalografescu.

Ținete Orientule! Doi crai de poduri dela Apus călătoresc călare asupra ta, ca se te civilizeze, Papa și Kállay. Ambii crai, călătorind dela Apus, șaua s'a întors: Mânzul asinei călătorește pe Papa, și Kállay pòrtă în spete pe cuadrupedele propriiei sale proveniențe etimologice. Înaintea unuia merge stéua Pancatolicismului, înaintea celuilalt cometa Panmaghiarismului!

Mai că-mi vine a înțelege pe Kállay, când se ridică-n academia neștiințelor din Budapesta în picidorele cele dinnapoi și rînchiază în lumea largă, că capitala Ungariei are misiunea d'a inunda Orientul cu civilisatiunea lui Bolond Miska. Maghiarii aũ dovedit prin procesul dela Tisza Eszlar o abundență de factori ai civilisațiunei maghiare, de care Europa până aci n'a avut ideeă. Apoi Budapesta în sine e o bóghie de gunoiũ ovreiesc, despre care Kállay și consorti cred, că de vreme ce împrăștie în jurul seũ un miros de odicolon

patriotic, ea conține în interiorul sevă un tezaur de elemente civilisătoare în sensul ideii de stat maghiar. Kállay are așa dăr cel puțin un material de civilizațiune aptă pentru export către Orient.

Cu ce crede însă sfântul Papa ca se civilizeze Orientul? Cu șarlatania dogmei despre propria sa infalibilitate? Aă dăr chiar cu bitóngi, cari înfloresc în capitala locțiitoriului lui Christos ca nicăirea în lume?!

După cum ne spun diarele, nu-i glumă. Sfântul Papa s'a decis a organisa în București o societate de asigurare pentru mântuirea sufletelor în partibus infidelium, saă, ca se me exprim în stilul curial, o societate pentru mântuirea sufletelor „hominum tanquam Satanae lipra heresis infectorum“. Atare institut de asigurarea nemuririi sufletesti se va etabla în București sub agentura generală a monșiorului Pauli, și după cum ne asigură „Moniteur de Roma“, Vaticanul va începe prin acel institut o luptă pe terenul adevărului, al vîrtutei și al influinței religiose, cu ulteriorul scop d'a eternisa independența României.

Eă nu-nțeleg pe Moniteur de Roma cum se încumete a încredința Vaticanului o luptă în România pe terenul adevărului al vîrtutei și al influinței religiose, precând istoria pe tôte paginile ne învătă, că Papismul, această afurisită creațiune a timpurilor întunecoșe, ori-când a venit vorba la minte, știință și humanitate, totdeuna a stat gata cu vestitul „Non possumus“, iar ori-unde s'a tractat d'a plesni cu pumnul în fața adevărului, dreptății, moralității și humanității, s'a grăbit a se angaja cu „Volumus“. Ș'apoi, când lumea ar fi fost avisată singur la civilizațiunea, ce emanează din Vatican, pământul ađi nu s'ar învîrți în jurul sórelui și Viena nu s'ar bucura est au de expozițiunea electrică!

În ce privește creștinésca îngrijire a sfântului Papa pentru independența României, sum sigur, că Vaticanul e gata a strânge pe Români, cu atâta iubire creștinéscă, la peptul său, încat le-ar pocni cóstele ortodoxe. Ear blândelee cuvinte, cu cari Moniteur de Roma vestește lunei, în tonul cobzei lui Aeolus, misiunea civilisátore a lui monsiniore Pauli în București, 'mi vine a le asemena cu grațioasa mișcare a ghiarâlor mâței, înainte de ce sugrumă șórecelee.

Nu știu ce va face Brătianu și ccialalți Melchizedeci, când monsiniore Pauli le va presenta decretul de patriarch al Pancatolicismului în București. Încât cunosc eă însă pe frații din jurul Dealului Metropoliei, 'mi vine a crede, că mai curênd va trece funia dela corabia infalibilității papale prin urechilee acului minței sănátóse, decât se va suferi în București stabilemêntul unui institut de asigurare pentru mântuirea suhetescă dupá tarifa Pancatolicismului, și că decretul lui monsiniore Pauli pentru postul de patriarch în București, mai curênd devine maculatură, decât se uscă cerneala, cu care s'a scris.

* * *

Decând Têmpa stă lângă Brașov și comitetul arangiátoriiu pentru festivitățile adunării generale a asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului roman din est an în activitate, dilelee lunei lui August dela 16—20, nu s'aă perdut în capitala Trocarilor, de sute de ómeni, cu atâta splendóre ca în anul Domnului 1883. Óspeții adunării generale ai asociațiunei transilvane neci n'aă sosit în 16 August bine la Brașov, precând comitetul arangiátoriiu trecuse deja preste primul punct al programei festivităților, care suna despre primirea solemnă a óspeților la gara căleei ferate. Óspeții sosiți mai târđiiu

întrebaū pela librăriiile din Braşov, în ruptul capului, după vr'un conducătoriu al călătorilor prin cetatea Bêrsei, dér în lipsa unui atare manual, aū fost lipsiți de fericirea d'a se întألni cu comitetul arangiătoriu.

Séra din 16. August a fost destinată pentru un ajun confidențial în localitățile puscăriei din Braşov, unde óspeții, cari aū întrelásat a-și aduce d'acasă câte un scaon cu sine, priviaū din picioré la cei-ce, șeđend, se pregăteaū, prin post și rugăciuni, pentru festivitățile ȓilelor urmétóre.

ȓia de 17. August, pe care fabricanții de calendare, fără știrea comitetului arangiătoriu, o destinase pentru memoria mucenicului Miron, s'a început c'un parastas și s'a finit cu cántări de psalmi nemțesti, iar la mijloc s'a umplut cu vestitul gol al desbaterilor speciale, de cari adunările generale ale asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român se bucură ab origine.

La parastas, numérosul public s'a convins, cum un om, care în tóte ȓilele se preumblă prin strada Măcelarilor din Sibiu, se póte numéra între cei morți.

Desbaterile de preste ȓi din sala gimnasială, aū înfățișat publicului ascultătoriu pe Demosthenes, din timpul acela, când acest mare orator se încerca a vorbi cu petricica sub limbă.

Psalmii nemțesti, saū concertul de séra, în care publicul setos după musică románescă s'a încercat însuși a fluiera, aū dovedit lui Archibald Douglas, cât de frumósă-i „Hora“, din care strălucesc altițele, și eū cred, că Dima în viitoriū, nu va mai fi necesitat a se folosi de parlamenteri spre a instrua pe publicul concertelor sale, ca se se prezenteze totdéma provéđut c'o gramatică germână.

A dóua ȓi a festivităȓilor din Braşov a fost un „banchet-potpuri“. Dela 10 óre dimineăta, până la 2 óre după prând,

aŭ flămândit, sub desbaterile adunării generale din sala gimnasia, crierii; dela 2 până la cinci ore după prând, a răbdat în sala hotelului Nr. 1, stomachul; iar în teatrul dela 9—12 ore din nópte, s'aŭ prezentat inimei răbdări prăjite în cuptoriul celor trei coconi din scriptură.

Culmea acestui banchet-potpuri, fără îndoială, a fost rezervată pentru stomach, care, răsfatînduse ca Harșan cu zupa din Sinaia, pentru 4 fi. 50 cr. valută arangiătore, a mâncat de șapte feliuri dintr'un blid, și când a ajuns la diferitele brânzuri ale vestitului „Menu“ a înghițit de șapte-ori gol ș'odată fără cașcaval.

A tria și a festivităților asociațiunii transilvane în Brașov nu s'a început de loc, s'a continuat cu Harsan, și s'a finit a patra și la 6 ore dimineața ca „Hătăgana“!

Din începerea dilei a treia, mai interesantă, a fost propunerea lui Strevoiŭ, privitoare la schimbarea modului, cu care comitetul central al asociațiunii transilvane s'a îndatinat a prăda sudorea membrilor sei pentru scopuri culturale. Strevoiŭ constatând, că-n decurs de 21 ani, prin simpla împărțire de stipendii, nu ne-a suces a înveța pe boul din scriptură că se grăiască, a propus: „Cultivarea vitelor naționale cu ridicata“. Adunarea generală însă, în vederea, că Allopathia, sau teoria medicinală: „Mănâncă ori creapă,“ aplicată la cultura Românilor ar fi prea periculoasă, s'a decis pentru susținerea teoriei homeopatice în împrăștierea culturei.

Eroul dilei, fără îndoială, a fost Harșan cu votul seŭ separat contra intențiunii comitetului central, d'a face din academia de drepturi o scólă pentru creșterea număróselor fetițe ale domnilor din Sibiiŭ. Ca leul în menagerie s'a luptat Harșan contra atacării fondului academii de drepturi în favorul crinolinei. Cu legea-n mână, §. 23. al statutelor asociațiunii

punctele A-I a dovedit Harșan ilegalitatea. Dorere numai, că motivele separatvotantului, cari după gravitatea lor ar fi fost în stare a sparge răbdarea la o ciurdă de boi, n'aun avut alt efect, decât acela: A întări pe adunarea generală în părerea, că §. 23 al statutelor societății, nu se pôte interpreta în înțelesul punctelor A-I ci singur în acela al punctelor I-A. În fine Harșan însusi considerând, că femeia, și necultă fiind 'ți judecă pe dracul și țîl scôte și datoriu, mai departe în vederea, că cultivându-se femeia în scôla superioară din Sibiiu, va se judece pe dracul și mai a dracului, prin urmare, că proiectata scôlă pentru fete, producând atari judecese, învôlvă în sine totodată o academie de drepturi, și-a ridicat votul scū separat dela picioarele adunării generale, ca sê-l folosească spre alte scopuri culturale, acolo, unde fiecare individ, fără mărginiri parlamentare dispune de suveranitatea votului său.

Tot în acêsta și s'a încântat publicul d'un concert cu organele din biserica Sașilor din Brașov. Concertul acesta, din al cărui precisă începere la ôra destinată s'a simțit absența comitetului arangiătoriu, a dat lui Dima o dovadă mai mult, că chiar și organele biserecei săsești s'a urit d'a mai acompania piese musicale cu text germân.

La finea șilei și-a aflat sacul petecul: Adunarea generală și-a reales funcționarii și comitetul central, c'o mică schimbare, că-n locul lui Stezar s'a ales E. Brote de casariu.

Așa avem deplină garanție, că onestitatea, cu care s'a încasat și păstrat în trecut averea asociațiunei transilvane, se va continua și-n viitoriū. Nu me îndoiesc însă, că acea necapacitate, cu care vechiul casariu a nimicit la mii de indiviși diplomele de membri ai asociațiunei transilvane, și a contribuit, ca acêsta instituțiune se posedă ađi abia a treia parte din

averea, ce ar putea posede, 'și va afla în noul casariu un demn reprezentant.

Pentru a patra și a festivităților din Brașov, a fost proiectată o excursiune a oșpeților la munte, dér aceștia, prea sătui fiind încă dela banchet, au preferit a face o excursiune cătră gara călei ferate, și cântând comitetului aranjatoriü un: „Dormiți în pace umbre“ ! a părăsi Brașovul.

Asta-i finea corónei opurilor din Brașov. La anul ne vom vedea în Orăștie, unde, dela dimisiunea lui Herlea, se simte lipsa luminei asociațiunei transilvane.

Cocóna Gurădulce.

Mițuluc! S'a dat veste și poveste de balul asociațiunei transilvane dela Brașov. Exponțiunea electrică dela Viena se

se pitule pe lângă balul asociațiunii transilvane din est an. Lumina electrică-i un hopaiț de călți, prelângă lumina, ce fluturii costumelor naționale române au răspândit în sala hotelului Nr. 1 din Brașov la balul asociațiunii transilvane. Și scânteile electrice, ce au sărit din săgeata lui Amor între polii diferenței sexuale, însuși pe Edison l'ar fi pus în poziția vișălului dela pórta cea nouă, l'ar fi făcut se caște din gură și se învólbe din ochi. Mițuluc!

Cine nu s'a amorisat la balul asociațiunii transilvane din Brașov, ala-i făcut din potcove de cai morți — cu sapa și cu lopata pe el! Căț!

Nu mi rușine, c'a și fost un bal! Cocóna Sfecla, când a auđit de rezultatul balului, de ciudă, că bărbatu-so n'a lăsato se mérgă la Brașov, ș'a spart tóte vasele din bucătăriă și, cu jalba-n signon, a plecat la protopop ca s'o despartă de bărbat. Căț!

Cocóna Sfecla are tótă dreptatea. Eă însă în locul ei mi-ași fi spart mai întâiū tóte vasele în capul bărbatu-mio, apoi i-ași fi scos ochii, și numai după aceea a-și fi plecat la protopop ca se me despartă d'un atare ghilcos. Asociațiunea transilvană aranjează abia la 21 de ani câte un bal la Brașov, și decă cocóna Sfecla mai așteaptă încă 21 de ani până-ce i se dă iarăși ocasiunea a juca la Brașov, atunci neci mucenicul Haralampie, protectorul ciumei, n'o mai angajează la hora. Căț!

Decând asociațiunca transilvană aranjează baluri și contribuie la cultura poporului român prin joc, singur balul din est an a fost românesc. Singur la acest bal a apărut frumosul sex în templul Terpsichorei în haina serbătoréscă, pe care idea românismului de mult o reclamă. Cătrința a serbat est an în Transilvania prima victorie preste moda dela Paris. Mițuluc!

Victoria a fost cu deseafîrşire splendidă. Dela ultimul costum naţional în valóre de 50 franci pãună la acela în valóre d'o 1000 franci, purtãtórea costumului, una ca alta, a avut îndreptãţirea d'ãşi însuşi titula: „Regina balului“, pentru-cã a reprezentat idea romãnismului în formã şi scripturã. Miţuluc!

Aũ fost — dorere — şi şlepuri dela Paris la bal. Acestea a jocat însã la balul asociaţiunei transilvane din est an aceea tristã rolã între costumele naţionale romãne, pe care cometiile o jócã între stele. Cãţ!

Dér aũ şi pãţito. Tóte şlepurile dela Paris eraũ obiectul compãtimirei generale. Înzedar s'aũ unflat damele cu şlepuri ca curcanii, şi mişcãnd din şolduri aruncaũ dupã ele, în drepta şi stãnga, o felezuitoare de trei metrii prin salã. Şlepurile lor cu tótã sfãrcolitura s'aũ bucurat la balul din Braşov numai de aceea valóre şi cautare, de care fasolea se bucurã în ziua de Paşti. Tóte şlepurile dela Paris s'aũ turtit de cãtrinta naţionala la pãrete. Purtãtórele şlepurilor aũ umplut unghiurile salei de bal şi şedẽu pe códã. Eũ nu cred, cã decãnd omenimea a învẽţat a joca, s'a vîndut în costume cu şlepuri atãta pãtrãnjei, ca la balul asociaţiunei transilvane din est an. Acest bal a fost pentru şlepurile dela Paris aceea, ce se exprimã prin terminul „Vilagoş“. Cãţ!

Tinerii, cari aũ cercetat balul asociaţiunei transilvane din est an, aũ pãrãsit balul cu inima sfãşiatã-n zdrenţe. Ca fluturii-n paradisul de flori, sãrẽu tinerii de p'o flóre pe alta, şi când se-şi aleagã pe cea mai frumósã, fiecare ar fi plectat cu tóte la bisericã. Pe şlepuri n'ai veđut se sarã un fluture, toţi sãriaũ preste ele. Şi ca se me folosesc d'o asemẽnare din Sinaia, 'mi vine a đice: Şlepurile dela balul din Braşov aũ fost „zupa lui Harşan“, precãnd damele cu costum naţional, o masã splendidã „table d'hôte“, — fiecare tinçr le-ar fi

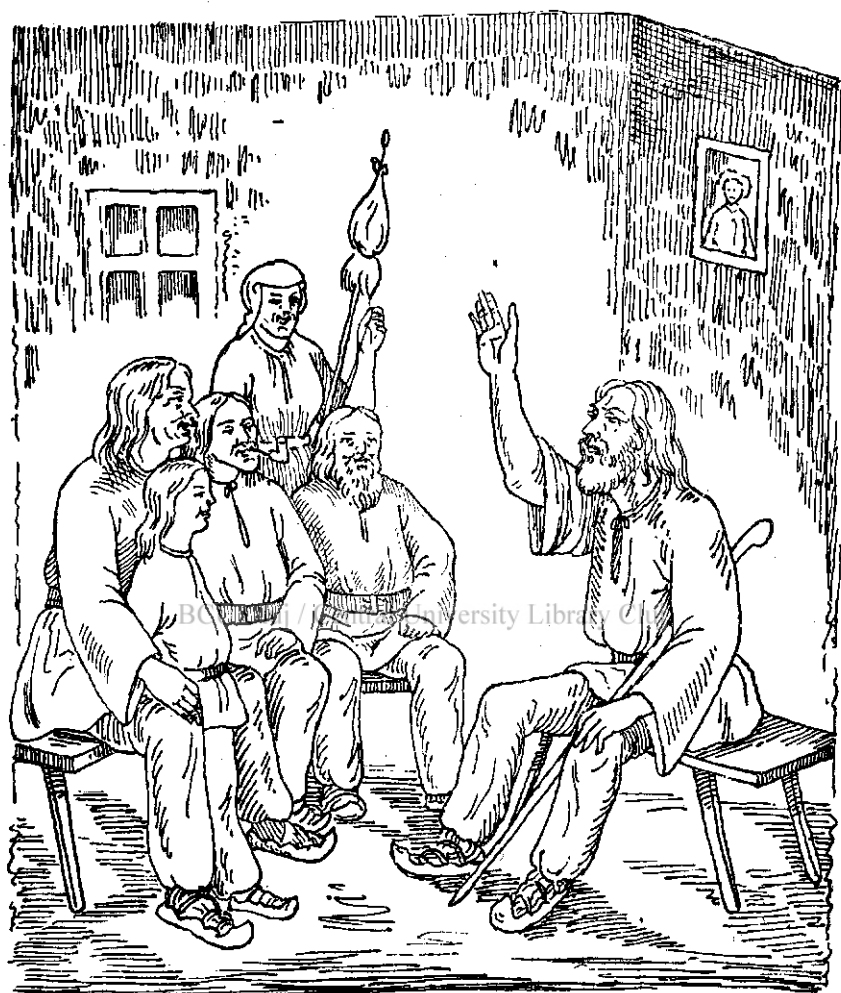
mâncat pe toate. Se povestește, că un tinăr, care plecase la balul din Brașov, ca se se însore, întorcându-se acasă, plânge mereu ca un disperat, pentru-că, din câte damicele a vădut, nu știe pe care se ș'o alcagă de nevastă. Mițuluc!

Lucru foarte natural: O regină regine produce! O regină a creat costumul național-român, și damele, ce pörtă acest vizibil simbot-al ideii românismului, regine sânt! Mițuluc!

Un cuvânt ca o sută: Asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român pöte fi mândră cu rezultatele balului din Brașov, și are totă îndreptățirea d'a primi în titula sa adaosul: „Și agentură în pețitorii“. Balul seü din est an nunumai a spart ghiata în chestiunea costumelor, dér a mijlocit împerecheri de amor cu ridicata, cari ađi mânc vor ajunge la limanul lui: „Isaia dântuicște“! Mițuluc!

Fău privind cu deosebită plăcere la balul din Brașov, fără voie, am meditatat nițal asupra pericolului, ce, în urma unei mici greșeli a lui Dumneđeu, ar fi potat amenința ome-nimea. Ce ar fi urmat — me rog — déca, spre exemplu, Dumneđeu s'ar fi greșit și în loc de Adam ar fi făcut un celibe saü un calugăr? Urmarea e foarte naturală: Sirmana strămóșa Eva ar fi murit fată bătrână, și balurile asociațiunei, transilvane ar fi devenit ilusorie. Câț!

Stan Pașitul.

Se ve povestese povestea cu praporii țigănești din Sighișóra !

În Sighișóra, precum știți, flămândește o grămadă de Țigani de ambele confămândări. Țăganii de flămândărea gr- or. s'au admat întro ți în sobor-ciorobor și s'au sfătuit: Ce se facă, ca sufletele lor, cel puțin în ceealaltă lume, se aibă după ce bea apă. După multă sfătuire s'au hotărit, ca se cinstescă

la biserica gr. or., în care merg odată-n an, ca se ia Paști, niște prapori.

În Sighișóra rabdă ș'un administrator protoprocopsit de-i strepețesc măselele, cu numele Moldovan-Vodă. Acesta, neci odată sătul, mai suferă și de-o sete teribilă, pe care nu ș'o pôte stâmpêra, cu tôte că-i lasă gura apă după țigance.

Destul că-ntr'o Duminecă, toți Țiganii de conflămândărea gr. or. mic cu mare, cu cățal și cu pureel, desculți și cu cismele-n tirg, ruți și fără vesminte, peptenați și cu rogoz în ceafă, care cu riie, care cu lindini și toți cu paduchi, aū, năvălit cu praporii în biserică. Românii, la-nceput nu știaū ce vifleim țigănesc vine. După-ce s'aū așezat însă fii zgurii făloși în biserică, și se uitaū la prapori, ca la niște slănini spëndurate-n par, Moldovan-Vodă a feșit în ușa altariului. Cântăreților din ambele strane le-aū stat graiul, ca-când te-ntâlnești cu lupul. Tăcerea era tainică. Moldovan-Vodă a folosit tacărea, a tușit de trei ori, ca Dada, când a înghițit rudașca în loc de nafură, apoi s'a adresat cătră popor c'o cuvântare atât de căldurosă, încât Țiganilor li s'a aprins iasca-n șerpariū, prin carea, cu istoria la mână, a dovedit că Țiganii, decând ș'aū mâncat biserica, n'aū unde și păstra praporii, și de aceea i-aū adus la biserica românescă.

Românii, la finea cuvântării, strigaū ca din gura șerpilor că nu le trebuie sfinți țigănești în biserică. Moldovan-Vodă sbera, ca un leū, că statutul organic nu eschide pe sfinții țigănești din Biserică. Țiganii strângéu de pațița praporilor de izmenele li s'aū luat de gând.

Aci dragostea creștinescă între Români, Țigani și Moldovan-Voda, ș'a resfrânt mânecele, s'a apucat de păr, și dăi la trânteli. Când Românii d'asupra când Țigânii cu Moldovan-

Vodă de desupt, și sfinții de pe praporii țigănești nu'ncăpēju pe ușa biserecii.

În fine s'a ales untul din brânză: Moldovan-Vodă a scăpat, și dute! A scăpat ca țiganul din pădure, pe care întrebându-l alții: Culo, vêsta-i lemne uscate pe unde ai umblat? a răspuns: „Ba neci verși n'am vêdut“!

Telegrame particulare ale Calicului.

Josefstadt, 28. August. (Via Grópă-Floragarten.)

Decând metropolitul Miron și-a cosit grădina, comitetul expozițiunei naționale din 1881, ca se-și dea socoteala, adună mereu cuie de laț, cari au căduț dela șatra expozițiunei prin iarbă. Se dă cu părerea, că până la ziua sfântului „Șohan“ comitetul expozițiunei naționale 'și va publica socotelile sale în „Foișóra“ Telegrafului Român.

Blaj 26. August. (Via Lupu-Broșteni.) Cele 10.

porunci ale lui Moise au părăsit sinagoga Jidovilor d'aici, și de desperațiune, că Vancea n'a trecut încă la Indaism, s'au spêndurat de pórta metropolitană. Se afirmă, că din incidentul acesta a apărut în hotelul național d'aici o Mironosiță fără uleu în candelă, care procește perirca Blajului. Capitolul, spăimântat, s'a pus pe post și pe rugăciuni, a dus pe Mironosița, cu Vifleim, în gimnașiù, unde tinerimea nevinovată, defilând innaintea Mironosiței, s'a închinat ei. Mulți susțin, că Mironosița pórta un nume usitat numai în „geometria curvarum“, și că aceea, privind la frumoșa tinerime, s'ar fi exprimat, că până-când Mendel va fi arendașul regalelor metropolitane, Blajul numai de necapacitatea capitulară va peri.

Tot un Drac!

Județul: Cred că domnia-văstră știți pentru ce sunteți citați înaintea tribunalului!

Înculpatul: Da, știm bine, Domnule județ! Lumea rea dice, că eu trăiesc cu nevêsta asta în celibat!

Județul: Nu în celibat, în concubinată!

Înculpatul: Tot un drac!

Cum se'ntorce fôia!

— Domnul meu, am venit ca să te'ntreb serios și de ultima dată: Cându-mi capët chiria?

— Bine Domnule, domnia-ta ca proprietariu de casă nu ști cându-ți capeți chiria? De unde se știu cū asta? Este Domnule detorința domnitale, ca chiria se ți se plătescă regulat. Dér mi se pare că domniata nu respectezi neci o ordine, și eū cu ómeni d'aceștia — se me ierți — nu'mi mai fac treabă. Se ști că mâne me mut!

Îndestulare.

Mama! Florico, Florico, ce-am ajuns s'aud eu de tine?
 Tu ai un amoretz! Dér pentru Dumnezeu, nu ți ție rușine!

Florica: Nu te'nțeleg mamă draga, ce ți-a sărit în
 uas pentru un amoretz! — Póte avea o fată mai puțin de
 unul? —